

Mgr. Michaela Pejčochová

HODNOCENÍ ŠKOLITELKY

Studium, pedagogická a publikační činnost a další výsledky odborné práce

Michaela Pejčochová absolvovala magisterské studium sinologie na FF UK v r. 2003. Během studia absolvovala roční jazykovou stáž na univerzitě v Čcheng-tu. V diplomové práci (vedoucí Zlata Černá) se věnovala významnému čínskému pojednání o malířství z 11. století („Kuo Siho traktát Lin čchüan kao č' a uplatnění jeho principů v malířské praxi“). Tato diplomová práce představuje precizní rozbor obtížného textu vsazený do širších souvislostí dějin čínského malířství a v současné době se připravuje do tisku. Do doktorského studia byla Mgr. Pejčochová přijata v témže roce, kdy obhájila diplomovou práci. V témže roce také dostala příležitost být zaměstnána v Národní galerii jako kurátorka východoasijské sbírky. S ohledem na výjimečnost podobné pracovní příležitosti v oboru, v němž se hodlala dále vzdělávat, do zaměstnání nastoupila a od té doby paralelně studovala v doktorském programu a zároveň s plným nasazením plnila povinnosti v Národní galerii. Podstatný díl její práce v NG zabrala časově velmi náročná příprava výstavy Mistři čínské tušové malby 20. století ze sbírek Národní galerie v Praze (2008). Pro výstavu bylo třeba provést základní popis obrazů, včetně pracné a mnohdy velmi komplikované identifikace pečeti a nápisů. Výsledkem je monumentální katalog i další publikace (viz publikační činnost kandidátky).

V průběhu studia M. Pejčochová dále prohlubovala a upevňovala své znalosti čínské teorie malířství, včetně terminologie, pro niž neexistují ustálené ekvivalenty v českém jazyce (a řada věcí zůstává nevyjasněná i v angličtině, kde je publikována mnohem bohatší odborná literatura). Pochopení pro terminologické aspekty čínské malířské teorie si dále vytříbila překladem dvou knih z čínského jazyka (či v prvním případě vlastně ústně přednesených přednášek) o dějinách čínského malířství, jejichž autoři jsou emeritní významní kurátoři Palácového muzea v Tapieji.

Paralelně s tím pracovala na disertaci, přičemž vzhledem k povaze analyzovaných textů se opět jednalo o práci časově velmi náročnou. Mgr. Pejčochová pracovala samostatně, nicméně dílčí problémy a později postupně i celou práci se mnou důkladně konzultovala.

Průběžně se také aktivně účastnila vědeckého života doma i v zahraničí. Celkem přednesla 6 příspěvků na konferencích (z toho 4 v zahraničí – Čína, Paříž, Taiwan) a publikovala 4

odborné články (vesměs v anglickém jazyce, částečně se jedná o výstupy ze zmíněných konferencí). Publikační činnost autorky dále obohacují kapitoly ve dvou monografiích a ediční příprava jedné z nich.

Výše uvedené shrnutí práce Mgr. Pejčochové naznačuje, s jakým nesmírným nasazením po celou dobu studia pracovala, a že se z ní za léta doktorského studia stala zralá odbornice v oblasti dějin čínského malířství a malířské teorie. Je na místě podotknout, že je jediná ve své generaci.

Disertační práce

Kvalitu disertační práce naznačuje již skutečnost, že v pokročilé fázi jejího rozpracování Mgr. Pejčochová získala v ostré mezinárodní konkurenci prestižní grant Chiang Ching-kuovy nadace určený na dopsání disertace. Téma její práce se zaměřuje na zásadní postavy v dějinách čínského malířství, Tung Čchi-čchanga (1555–1636) a Mi Fua (1051–1107), přičemž studuje jejich pojednání o malířství, v nichž značný prostor je dán dějinám malířství a jsou zde formulovány kritéria hodnocení a posloupnost vývoje čínského malířství, jak s nimi historici umění i malíři operují dodnes. V tomto smyslu se jedná o téma zásadního významu. Oba autoři jsou dlouho předmětem studia, nicméně jejich teoretické dílo bylo doposud studováno pouze výběrově a systematicky, a zejména kriticky, je zatím nikdo nezpracoval. M. Pejčochová tak činí se smyslem pro detail i pro širší souvislosti čínské malířské teorie a praxe. Chvályhodnou součástí její metody je, že problém nahlíží také ve společenských souvislostech a dotýká se i takových věcí, jako je dostupnost malířských děl, způsob jejich předávání z generace na generaci a postavení malíře a literáta ve společnosti. Výsledkem je originální interpretace textů zásadních pro dějiny čínského umění a dobře podložený nový pohled na jejich smysl; podnětnou součástí disertace je zejména vztah teoretických textů k reálné podobě dějin čínského malířství. Práce si zaslouží publikování; zároveň předpokládám, že se stane východiskem pro další bádání v oblasti dějin malířství, včetně předhnocení některých po staletí nekriticky tradovaných schémat a stereotypů.

Praha, 8. dubna 2011

Doc. PhDr. Olga Lomová, CSc.

školitelka